

Besi Sulirka

A Bessenyei György Gimnázium és Kollégium Iskolamagazinja

2013. Ősz-tél

Tartalomjegyzék

2. oldal ..... Megalakult az új DÖK
3. oldal ..... Gólyaavató
4. oldal ..... A gólyák megmondják: az első hónapok
5. oldal ..... Krisztián naplója
- 6 - 7 - 8. oldal ..... Szalagavató
9. oldal ..... Mert hiányzik valami...
9. oldal ..... Origami világnap - Képes beszámoló
- 10 - 11. oldal ..... Myke zúrós élete
12. oldal ..... Gólyatábor, avagy ami az egyetem előtt vár ránk
13. oldal ..... Bemutatkozik a BME-GTK

Éves diákközgyűlés, új diákönkormányzat

2013. november 25-én tartotta éves diákközgyűlését gimnáziumunk diákönkormányzata. A 2013. évi program ismertetése és diákmédiák beszámolója mellett megtörtént a DÖK anyagi elszámolása is, majd Siladi László elmondta az elnöki leköszönő beszédet. A diákönkormányzati válogatóra jelentkező 12 jelölt közül a diákok (az eddigiektől eltérően) a diákközgyűlést megelőző nap szavazhattak 8 főre. A diákönkormányzat elnöke Bacskóczy Henrietta (11.a) lett, az új tagjai pedig: Kantár Dániel (9.f), Kiss Veronika (9.ny), Lekka Ákos (9.e), Nagy Anna (9.e), Nagy Bence (AJTP), Poór Fanni (9.a), Smajda Fanni (9.e), Seszták Rebeka (9.e). Jó munkát kívánunk nekik és a régi tagoknak is!

Impresszum:

Főszerkesztő: Sütő Orsolya • Szerkesztő: Éles Diána • Arculat: Siladi László • Fotó : Csimbók Anna •
Mentorálta: Deák-Takács Szilvia • Felelős kiadó: Bíró Gábor Igazgató
• Online: www.besi.hu

Gólyaavató

Az idei gólyaavató nevetésben gazdag két nap volt. A firválások már szerdán megkezdődtek, és a végzősök (ahol csak tudták) összefirkálták a gólyákat, amit nem kis nevetés kísért. Csütörtök délután megkezdődtek a feladatok, amit szokás szerint a 12-esek találtak ki az osztályoknak. A feladatok nagyon sokszínűek, és viccesek voltak. Ezek elvégzése előtt minden osztálynak be kellett mutatnia az osztályzászlót, és elmondani az osztályindulójukat. A legtöbb pontszámot végül a 9.e-ek szerezték, az év gólyája címet Torma Tibor, 9.d osztályos diák kapta.

Csáki Dorina 9.f

A gólyák megmondták: az első hónapok

Mindenki volt kilence dikes. Az első hónap nem könnyű senkinek sem: új sulis, új arcok, új tanárok. Szeptember végén megkérdeztünk néhány kilencedikest, mi a véleményük a Besiről. A nyilatkozatokból válogattunk össze néhányat. A válaszok magukért beszélnek:

„Bár sok a lépcső, a menzán kapott kaja finomsága kárpótol ezért. Imádom a büfét, és Margó nénit is.”

Fanni 9.e osztályos tanuló

„Szíves örömetst jövök reggel iskolába. Szerintem ez a legjobb sulis!”

Lívia 9.g osztályos tanuló

„Már este azt várom, hogy találkozhatok az osztálytársaimmal.”

Barbi 9.f osztályos tanuló

„Olyan osztályt kaptam, akikkel nem csak a szünetek, hanem az órák is nagyon izgalmasak. A legjobb döntésem volt, hogy ebbe az iskolába jelentkeztem.”

Anna 9.e osztályos tanuló

„Az oktatás színvonalas, a tanárok kedvesek, nincsenek iskolai balhék, jól telnek a napjaink.”

Ádám 9.e osztályos tanuló

Írta: Bázsa Fruzsina 9.ny
Képek: Maklári Ákos 9.e

Krisztián naplója

Igaz történet alapján a képzelettel kiegészítve

Szeptember

09.09. Péntek

Ma van a nagy nap. Anyu és én New Yorkba költözünk, mert ott kapott egy nagyon jó állást. Étermi szakács lesz, ami elvileg jól fizet. A Sanhan étterem szálláshelyet biztosít, így nem kell majd folyton a lakbér miatt törni a fejünket, mint ezelőtt éveken át. Az utazással megmenekültünk, újra ki akartak lakoltatni minket. Örülök, hogy itt hagyjuk végre Los Angeleset. Bevallom, nem nagyon szeretek itt lakni. Alig vannak barátaim és itt minden olyan rossz. De most végre megváltozik az életünk, aminek nagyon örülök. Már be is pakoltam és hamarosan indulunk a reptérre, ami az új életbe repít minket. A naplóirás Anyu ötlete volt. Szerinte jól oldja a feszültséget és segít átvészelní ezt a költözésügyet. Remélem, igaza van. Leginkább attól félek, hogy nem lesz majd senki, aki velem akarna majd lógni. Egy emós fiúnak nem sok jövője van egy új környezetben. Nem tudom, hogy mi vár rám, de remélem, hogy minden megváltozik és jobb lesz.

09.12. Hétfő

Ahétfévégénbeisrendezkedtünk az új házba. Egycsendes kis utcában van nem messze a város központjától. Már megismerkedtünk a szomszédokkal. Kedves embereknek tünnek, de persze ez még csak az első benyomás. Ma volt az első iskolanapom. Az igazgató, Mr. Edison elmondott mindent, amit tudnom kell. Megkaptam az órarendem, és adtak hozzá némi útbaigazítást is. Az új osztályomban harmincnégyen vagyunk, most már velem együtt. Még senkivel sem beszélgettem eddig. Szerintem azt várják, hogy én legyek az első, de túlságosan félek odamenni bárkihez is. Ráadásul a lányok olyan furcsán néztek rám, mint akik szellemet láttak. A fiúk meg nagy ívben elkerülnek. Még csak most jöttem ide, de már tudom, hogy nem tartozom ide, legalábbis ezt érzem. Számomra túl színes ez a csapat. Nem igazán jönnek be az itteni tinik, mert a legtöbben cigiznek meg részegre isszák magukat. Ez valahogy nem az én stílusom.

09.15 Csütörtök

Ezt nem hiszem el! Teljesen ki vagyok borulva. Ilyen egyszerűen nincs. Pár napig tök simán mentek a dolgok. Nem szóltam senkihez, a többiek meg nagy ívben elkerültek. Sokkal jobb volt, mintha piszkáltak volna. De ami ma történt, egyszerűen felháborító. Szünetben el voltam magamnak, szokásomhoz híven

rajzolgattam, mire két srác odajött hozzám, a ruhájuk alapján focisok lehetnek, és elkezdtek bunkózni velem, pedig semmit sem csináltam. Olyanokat mondtak, hogy biztos vagdosom magam, meg hogy már megint a halálról ábrándozom. Miért ilyen vak mindenki?! Miért nem tudnak elfogadni olyannak, amilyen vagyok?! Szerintem én is ugyanolyan ember vagyok, mint mások, semmi különbség nincs köztünk, csak más az ízlésünk. Ennyi az egész. Nem értem, hogy miért kell emiatt kikezdeni másokkal...

09.25. Vasárnap

Kezdenek egyre rosszabbra fordulni a dolgok. A fiúk folyamatosan kötekednek, valamelyik nap is meghúzták a hajam, de erőből. Hát, nem volt valami kellemes... Kezd az egész átmenni testi erőszakba. Az a baj, hogy nem merek senkinek sem beszélni róla. A felnőttek nem igazán értik meg az ilyesmiket. Még anyunak sem mondtam semmit ezekről az esetekről, pedig mindenről be szoktam neki számolni, de most nem megy. Számomra ez túl fájdalmas és kínos. Kedden is megkérdezte tőlem, hogy mitől sebes a lábam. Persze azt válaszoltam, hogy elestem a lépcsőn. Mi mást mondhattam volna? Semmi kedvem sem volt ahhoz, hogy bemenjen a dirihez és elkezdjen neki panaszkodni. Az lenne a legrosszabb, ami történe velem. Teljesen dedósnak néznének, hogy anyu bejár a tanárokhoz panaszkodni. Úgyhogy jobbnak látom titokban tartani ezt az egészet. Amúgy is már tizenhat éves vagyok, ideje, hogy önálló legyek.

09.28. Szerda

Semmi sem változott. Szinte már rettegve járok be a suliba. Félek az újabb piszkálódástól és kötekedéstől. Még nem találtam ki, hogy hogyan oldjam meg ezt a problémát, de nagy erővel dolgozom rajta. A stílusomon nem fogok változtatni, azt itt és most leszögezem, mert nem akarok hozzájuk alkalmazkodni. Nem az a célom, hogy közéjük tartozzak, egyszerűen csak szeretném, ha békén hagynának, ennyi az egész. Ez tényleg olyan nagy kérdés lenne? A tanároknak nem szólhatok, mert úgysem értenék meg. Tuti az lenne az első, amit mondanának, hogy nem elég jó a hozzáállásom meg hogy pozitívan kellene nézmem mindent, ami körülöttem van. Ezt ők úgy sem értik meg, ezért nem is mondok semmit. Anyunak szintén nem árulkodom, mert olyan csetepatét vágna, hogy a szégyentől ki sem dugnám az orrom a szobámból, az egyszer biztos.

Birinyi Szabina 12.a

Szalagavató

„Amit mi adunk, az örökre megmarad!”

Iskolánk szlogenje újra kifüggesztve állt a kisvárdai Várszínház és Művészetek Házában 2013. október 5-én. Idén 229 végzős, büszke diáknak tűzték fel a szalagot. A szalagavató témájának kiválasztása évről évre komoly feladatnak bizonyul minden osztály számára. Hónapokkal a műsor előtt záporoznak az ötletek, folynak a táncpróbák, hiszen egyetlen műsorban kell megjelennie az egyediségnek, a humornak és az osztályt tükröző hangulatnak. Ahogy ez lenni szokott, idén is nagy volt az érdeklődő közönség tábora. A végzős évfolyam hét osztálya egymás után színpadra lépve bizonyíthatta, hogy igazán érett a feladatra. Színes, vicces előadásokkal mosolyt csaltak diáktársaik, tanáraik és családtagjaik arcára egyaránt. Míg egyesek lakatlan szigetre kalauzoltak minket, addig mások az osztályfőnök rémálmát jelenítették meg műsorukban. Akadt olyan osztály is, amelyik betáncolta magát a jelenbe a korszak jellemző zenéi kíséretében, valamint olyan is, amelyik éppen a szalagavató előtti nehéz döntéseket mutatta be. A hét osztály műsora a megszokott búcsúdallal zárult, mellyel elbúcsúztak a megjelentektől és a gimnáziumban átélt kedves élményektől is. Minden maturandus számára felejthetetlen percek ezek. A kemény munka után, a végzősök a tiszteletükre rendezett bálon ünnepelhettek.

Éles Diána (11.e)

13.a

13.b

A 2013/14-es tanév szalagavató ünnepségén Dávid Edina, a 13.b osztály osztályfőnöke köszöntötte az ünnepelteket.

**Kedves végzősök, tisztelt szülők, nagyszülők!
Kedves kollégák, tisztelt megjelent vendégeink!**

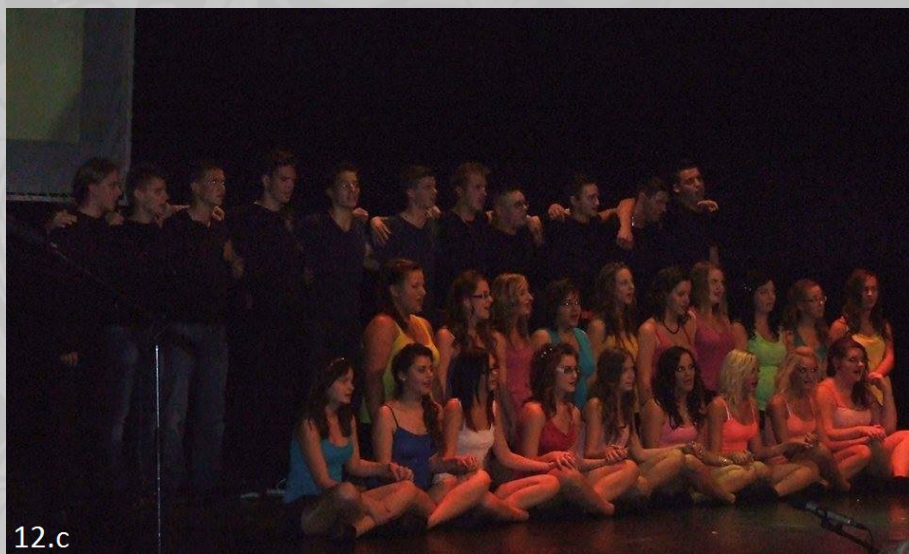
Látok egy képet magam előtt, végzős besis diákként én is itt álltam a színpadon, és izgatottan vártam, hogy az én blúzomra is felkerüljön a szalag. Eszembe jutnak a felhőtlen diákévek, a színes programok és az az érzés, hogy hamarosan számot kell adnom az itt megszerzett tudásomról. A szalagot viselni megtiszteltetés és egyben felelősség is! Remélem Ti is olyan büszkék vagytok arra, hogy besis diákok lehettek, mint egykor én is voltam. Az életünknek vannak olyan fontos ünnepei, ame-

lyek különleges helyet foglalnak el a szívünkben. Ilyen ünnepélyes alkalom résztvevői vagyunk most is. A jelképes felnőtté avatás az iskola életének egyik legszebb eseménye, és nektek, kedves végzős diákok, az első állomás a sikeres cél eléréséhez. Hamarosan a ti ruhátokra is feltűzik a kis kék szalagot, az érettségre készülés jelképét. Egy szalagot, mely szép emlék, tárgy, egy jelkép, ám csak ideig-óráig köt össze benneteket. A szeretet, a barátság, a hűség és a tisztelet az igazi összekötő kapocs; és a közös pont az iskola, ahol mindezek megszülethetnek. Az iskola, ami legszebb éveitek hű tanúja marad mindig, és őrzi legféltettebb titkaitokat is. A család mellett a második otthonotok, kiváló tanárokkal, vidám és komoly rendezvényekkel, amelyek értetek, nektek szólnak - szóltak

Kedves Végzős Diákok!

A következő képeken, amelyeket felidéztek, Ti szerepeltek. Bizonyára emlékeztek még a kezdetekre, 4 illetve 5 évvel ezelőtt milyen érzéssel léptetek a ma már jól ismert iskola falai közé. Arra biztattunk titeket Márai Sándor szavaival élve, hogy tapasztaljátok meg a következőt: „Önmagunk megismerése a legnagyobb utazás, a legfélelmetesebb felfedezés, a legtanulságosabb találkozás.” Most egy útelágazáshoz értetek. A végbement változás jelentős. Itt váltatok gyerekből felnőtté, itt formálódott, ebben a nagyon fogékony életszakaszban a személyiségetek. Itt áll 7 különböző érdeklődésű osztály 229 tanulója. Valljuk, hogy mindenki egyéniség, ezért mindenkinek lehetőséget nyújtottunk, hogy az érdeklődésének, tudásának, elkötelezettségének leginkább megfelelő programokból választhasson. A különböző tantervű oktatás mellett részt vehettek például a Nyíló Világ programban, a Kutatók éjszakája rendezvényein, különböző sport, tudományos és művészeti tevékenységekben, nemzetközi, országos, megyei, helyi versenyeken. Tagjai lehettetek az énekkarnak, az iskolaújság és az iskolarádió szerkesztőségének, részt vehettetek a DÖK által szervezett programokon; nyelvvizsgázhattok az iskolánkban, és azon szerencsés diákok közé tartoztok, akik aktív résztvevői lehettetek a 100 éves Besi ünnepi rendezvényeinek is. De ne feledkezzünk meg a várva várt bel- és külföldi kirándulásokról sem, amely segítette az osztályközösségek kialakulását, aminek köszönhetően érezhető az erős összetartozás a mindennapokban és most is. Eljutottatok ifjú korotok azon szakaszába, melyben önmagatokat megismerve tudjátok, honnan jöttetek, és a legfontosabb, hogy hová tartotok. Küzdelmes időszak előtt álltok, hiszen a következő hónapokban hozott döntéseitek végigkísérnek egész életetek folyamán, jövőtök ezen alapul majd. Ezek a döntések nem könnyűek, és nagy felelősséggel járnak. A sikerhez szükségetek lesz nemcsak tudásra, hanem hatalmas erőre és elszántságra is. Ezt az utat nem egyedül jártátok be, ebben segítettek szüleitek, hozzátartozóitok, a tanáraitok – a legnagyobb gondoskodással, szeretettel, szakmai alázattal. Ne feledjétek köszönő szavaitokkal kifejezni hálátokat.

Fotó: Szopkó Dóra 12.b

Tisztelt Szülők!

Köszönet illeti Önöket, hogy biztosították a szeretetteljes, gondoskodó háttérrel gyermekeik számára, hogy életük e fontos szakaszához érkezhessenek. Köszönjük, hogy kölcsönös együttműködésükkel segítették munkánkat. A mai világban nehéz meghozni a helyes döntéseket. „Mennyi szín és furcsaság, és élet mindez, és mennyi emlék és mennyi remény.” Kívánjuk, hogy gyermekeik a sok aggodást, áldozatkészséget, gondoskodást eredményeikkel igazolják, és váltsák be a hozzájuk fűzött reményeiket.

Kedves Kollégáim!

Az erős összetartozás, összetartás nemcsak a diákokat jellemezi. Mi pedagógusok hasonlóképpen, így tudunk dolgozni, minden zavaró külső körülmény ellenére csak a tanulókra figyelni, a fejlődésükre, egyéniségük kibontakozására. Ebben az ünnepi pillanatban nekem van lehetőségem kifejezni a diákok és a szülők köszönetét azért az emberi, pedagógiai

tartásért, amit a gimnázium tanárai biztosítani tudnak.

Kedves Tanítványaink!

Ebben a pillanatban is az foglalkoztat minket, hogy felkészültetek-e kellőképpen az előttetek álló feladatokra. Szereztetek-e elegendő tudást, ismeretet, tapasztalatot, akaratot, kitartást, állóképességet, hogy mindenkor meg tudjátok állni a helyeteket a világban. Szent-Györgyi Albert szavai szerint: „Az iskola arra való, hogy az ember megtanuljon tanulni, hogy felébredjen tudásvágya, megismerje a jól végzett munka örömét, megízlelje az alkotás izgalmát, és megtalálja a munkát, amit szeretni fog.” Magam és a tantestület nevében kívánok nektek sok sikert, a megvalósításhoz jó egészséget, az érettségihez sok erőt és kitartást. Kívánok nektek örömet és boldogságot, és olyan életet, melyet érdemes élni. Maradjon meg bennetek ez a kép, ahogy itt álltok és emlékezzetek a következő szavakra, amit útravalóként üzenek nektek: „Az emberek jövője és a magad sorsa titok – így kell lennie. De élj úgy, hogy mindig kész légy mindenre.”

12.d

12.e

12.f

12.g

„Belegondoltál már abba, mi lenne, ha nem lenne iskola? Akkor nézzünk egyenesen a velejébe. Eleinte mindenki örülne neki, naponta tizenkét órát aludna, állandóan facebook-on csüngne, posztolná naponta az újabbnál újabb képeket mindarról, amit 'fontosnak' tart. Kiélvezné azt a rengeteg szabadidőt, ami a derült égből az ölébe pottyant, és most akármerre lép, mindenhol móka és kacagás vár rá. Mindenki bejárná a világot, szebbnél szebb helyekre utazna, költené a pénzt, megvenne mindenféle csodás dolgot, ami egy kicsit is megmelengeti a szívet... Aztán eljön a tél, sétálsz a frissen hullott hóban, csizmád talpa alatt minden lépésnél kellemes hanggal roppan. Pihe-pelyhek potyognak az arcodra, s ahogy szétolvadnak kipirosodott orcádon, egyszer csak feleszmélsz. Észreveszed, hogy nem vagy boldog. Nem vagy IGAZÁN boldog. Mert hiányzik valami. És ez

nem más, mint az iskola. Igen, hülyeségnek tarthatod, de gondold csak bele! Egy ideig rendben van a semmittevés, a pihenés, aztán megunod. Hiányozni fog a kellemes légkör, hiányozni fog a tanárok nyagatása, illetve azok a remek órák, amikor közösen nevettek és élményeket gyártottatok. Gondold bele, hogy ha nem járnál iskolába nem lennének azok a barátaid, akikért most mindent megtennél. Nem találkoznál életed szerelmével, nem hallgatnád a kedvenc zenéd a sulirádióban. Nem élnél át felejthetetlen osztálykirándulásokat, nem csinálnátok képeket, amiket évekig megőriztek és talán majd a gyermekeiteknek mutogattok egy szép napon. Úgyhogy ne panaszkodj, élvezd ki iskolás napjaid, mert nemsokára belépsz a nagybetűs Életbe, ahonnan (sajnos) nincs visszaút!"

Csizmadia Viktória 12.b

Origami világnap a Besiben

Myke zűrös élete

Amiről a történet szól:

Myke Voodenone 17 éves fiú, aki elvesztette egy autóbalesetben a 9 éves húgát, Lusy-t és édesapját. A sok megpróbáltatás után a család új életet kezd egy új városban, új házban. Mario (Myke nagybátyja), Mrs. Voodenone (Miarann) és Myke. Új iskola, új barátok, új szerelmek és még több kaland.

.5 nap múlva...

Megérkeztek az új házba. Csak egy szobával volt kisebb, mint a régi házban, húga cuccainak már csak dobozok voltak. Egész vasárnap a könyveit pakolgatta. Izgult, hogy vajon hogy fogadják majd. Szerencsére a 12. B nagyon rendes volt. Tudtak mindent róla, mert az igazgató elmondta nekik. Azt is a lelkükre kötötte, hogy akárki mer egy rossz szót szólni, azonnali hatállyal ki lesz rúgva az iskolából. Mindenki tudomásul vette. Elég jó volt az "A" heti órarendje. Pár barátot szerzett már az első héten. Többek között egy lányt. Myke elég jó volt bioszból. Legalábbis ezt hitte magáról. Addig, amíg nem találkozott Daniellee-lel. Ő aztán csúcsszuperül vágja a bioszt. Elég félnék volt, törekeny alkatú, szőkésbarna hajjal, vakító kék szemmel és eszméletlen szép mosollyal. Myke-nak feltűnt, hogy elég sokszor találkozik a tekintetük. Bár nem volt csúnya, kockás hasa, kék szeme és vakító mosolya volt, de soha nem tartotta magát "szépfíúnak". Egyszer aztán vette a bátorságot és odament hozzá, elhívta az állatkertbe. Ősszel szeret a legjobban állatkertbe járni, mert akkor a falevelek csodálatos képet adnak a tájnak. A lány természetesen igent mondott neki. Hazament és zsebpénz hiányában kért egy kis pénzt Miaranntól. Délután 4 órakor Myke elment Daniellee elé. Csodálatos házuk volt, hatalmas kerttel, medencével. Mindig is tudta, hogy gazdag családja van, de sohasem dicsekedett vele, és ez nagyon tetszett a fiúnak. Úriemberhez méltóan rögtön meghívta Myke a lányt egy kürtöskalácsra és egy teára. Nagyon sok mindenről beszélgettek, szó volt az iskoláról, a hobbikról. Kiderült, hogy Daniellee 4 évig lovagolt, de egy baleset miatt abba kellett hagynia. Elég csúnyán elesett a lova, neki pedig eltört a könyöke. Most is csavarok tartják össze. Aztán szóba került "a TÉMA". Természetesen Myke hozta fel. Már nyugodt szívvel tud beszélni a történetéről. Elmondott a lánynak mindent. Hogy mit érzett, mikor közölték a hírt. Azt az időszakot, amikor kön-

nyes szemmel beszéltek a pappal a temetésről, és még azt is, mit érzett akkor, mikor elköltöztek. A lány szinte lélegzetvisszafojtva figyelte a fiú minden szavát. Szinte egyszerre vettek levegőt is. Nagyon gyorsan elment az idő, 3 órakor zárt a park. Az utolsó delfinshow után siettek a buszhoz. Majdnem lekésték, szerencsére Daniellee is gyorsan tud futni, így elérték a buszt. Daniellee elég messze lakott a buszmegállótól, de jó volt az idő, így elkezdtek hazasétálni. 10 perc séta után sötét felhők gyülekeztek a fejük fölött. Igaz, ez egy furcsa szokás, de mindketten meg szokták nézni az interneten az időjárást, de nem jelzett előre esőt. Azon kapták magukat, hogy kisebb-nagyobb tócsák keletkeznek. Mivel Myke-ék háza a közelben volt, amíg el nem csendesedett az eső, addig bementek hozzájuk. Miarann meghallotta az előtérből kiszűrődő zajt. Azonnal kisietett a konyhából, épp a vacsorát készítette.

- Ááá! Myke! És...

- Danielle vagyok. Csókolom – fejezte be a lány Mrs.Voodenone mondatát.

- Szóval te vagy Myke barátocskája. Nagyon sok jót hallottam már rólad. Nekem elhiheted! - mosolygott kedvesen Miarann.

-Anyu! Ezt légy szíves ne folytassuk jó?! – mondta kissé elpirulva Myke.

- Semmi baj Myke. Anyukád csak kedves akart lenni – mondta hatalmas mosollyal a lány.

- Én nem is zavarlak tovább titeket, gyerekek. Menjete fel a szobába, Myke a pultra rakok ki üdítőt és rágcálnivalót. Ha éhesek vagytok, vigyétek fel! - ezzel visszatért a konyhába Miarann. Myke kiment a konyhába, míg Dan levette a kabátját és a cipőjét. Tálcával és poharakkal csörtettek fel a szobába. Myke szobája elég nagy volt. Sötétkék falát 3 poszter díszítette: egy Korn, egy Green Day és egy Linkin Park poszter. Nem tartotta magát nagy rockernek, de ezek voltak a kedvenc zenekarai. Persze hallgatott mást is. De azért a kedvenc, az mégis csak ez a 3 együttes volt. Dan körbenézett, majd a fiú felajánlotta, hogy üljön le vagy az ágyra vagy a babzsák fotelbe. Myke megkérdezte a lányt, hogy milyen zenét szeret, és szerencsére ő is szereti a Linkin Parkot, úgyhogy bekapcsolta kedvenc számát a: Castle of Glass-t.

Danielle-nek felcsillant a szeme, ugyanis ez volt a kedvenc száma. Miután felhívta szüleit, hogy az eső csendesedésével hazamegy, és megegyeztek a 7 órai időpontban, nyugodtan leülhetnek beszélni. Szó esett a zenéről, filmekről. Egyszer csak furcsa zajt hallottak. Megjött Mario. Hatalmas csörömpölést hallottak, így lementek a konyhába. Myke elképedve nézte, hogy Mario vérzik. - Mario! Mario! Mi történt veled? Miért vérzel? - kérdezte Myke kétségbeesetten. - Nagyon fáradt voltam, keresztül akartam vágni egy sikátor melletti kisutcán, amikor furcsa zajra lettem figyelmes. Egy férfit 5 ember vett körül. Ütötték, verték. Aztán mikor megláttam a pisztolyt, elkiáltottam magam! Nem tudom miért, ösztönből jött. A sötétkabátos, fekete férfi hirtelen felém szegezte a pisztolyt és meglőtt, majd a másik férfit is meglőtte. Szerencsére mindketten el tudtunk menekülni. Engem a vállamon talált el, őt viszont a combjánál. Nem tudom, de biztosan eljutott a kórházig, mert csak két saroknyira voltunk tőle. Miarann, elvinnél engem is a kórházba? - hadarta Mario. - Természetesen. Mykemajdkísérdhaza Danielle-t, nem tudom, meddig leszek, de vacsorázz meg nyugodtan, jut mindkettőtöknek. Majd üzenek! - azzal Miarann fel is vette kabátját, cipőjét, majd elindultak a kocsira. Myke nagyon megijedt. Eközben már Dan is lejött, az egész beszélgetést hallotta. A lány szintén megijedt. Nem nagyon akart gyalog hazamenni. Fölhívta szüleit, de mivel csak egy autójuk van, és az apukája dolgozik, csak 9 után tudtak érte jönni. Megvacsoráztak, Myke bepakolt a mosogatógépbe, majd felmentek a szobába. Mivel Myke-nak sok filmje volt, ezért kiválasztottak egy Bud Spencer filmet és leültek a tv elé. Félsz körül arra lettek figyelmesek, hogy besötétedett.

Elaludtak! Dan Myke mellkasán feküdt és óriási mosolyt küldött a fiúnak, mikor felébredtek. Aztán eszébe jutottak a szülei. Myke-nak meg kellett ígérnie, hogy ez a kettőjük titka marad. 9 óra még messze volt. Sokat beszélgettek, majd Myke kérdezett valamit Dan-tól. - Dan. Én úgy gondolom, elég jó barátok vagyunk. Őszintén megmondom neked, hogy nagyon kedvellek. Szerintem jó kis páros lennénk mi így ketten. Ha érted, mire célzok. - Szerintem is. Eddig nem tudtam, hogy tetszem neked...mert nem mutattál semmi jelet. De én nagyon örülnék neki! - mondta Dan széles vigyorral, majd megölelte Myke-ot. Tovább beszélgettek, mikor megszólalt Myke telefonja. Az anyukája volt az, Mario a műtőben van... Myke ennél a mondatnál lezsibbadt. Ugyan nem nagyon szerette eleinte Mariot, de az utóbbi időben nagyon fontos lett számára.. mintha..az apukája küldte volna maga helyett.. és lehet, hogy most őt is elveszíti. Nagyon összetört. Csak Dan tartotta benne a lelket. Nem akarta otthagyni Myke-ot, de édesapja félóra múlva ott volt érte. Haza kellett mennie. De megígérte, hogy ha hazamennek, felhívja. Így is volt. Az egész éjszakát átbeszélték. Hol Skype-on, hol telefonon. Myke másnap délután arra ébredt, hogy nyitódik az ajtó, édesanyja volt az. Rögtön kérdezősködni kezdett, hogy hogy van Mario. Szerencsére csak egy rutinműtét volt. Jövő hét hétfőn haza is engedik. Csak hazaugrott pár ruháért, de már ment is vissza a kórházba. Myke azonnal felhívta Dant, aki örömmel hallotta, hogy a fiú mennyire boldog.

Folytatás a következő lapszámban
Báza Fruzsina (9.ny)

Gólyatábor, avagy ami az egyetem előtt vár ránk

Érettségi letudva, irány az egyetem! Bizonyára sok végzős fejében fordulnak meg ehhez hasonló gondolatok a nagy megmérettetés után. Azonban az egyetemi évek előtt még vár valami azokra, akik jelentkeznek rá. A gólyatábor. Igen, az a bizonyos gólyatábor, amelyről annyi mindent hall az ember. Mi is a célja eme néhány napos programnak? Összekovácsolni a hallgatókat, lehetőséget biztosítani az ismerkedésre még a tanév előtt, és örök életre szóló élményekkel gazdagítani őket, mindezt szórakoztató módon, bulikkal, csapatmunkával és a legkülönfélébb feladatokkal. Valóban a legkülönfélébbekkel, s hallani néha szívatásról is. Ám ahány egyetem, ahány csoport, annyiféle szervezőcsapat, hozzáállás és leendő egyetemista, akik mind-mind másként értékelik ezt az eseményt. A megkérdezettek válaszaiból kitűnik, hogy a feladatok fakultatívak, s korántsem olyan vészesek, mint azt híresztelik. A táborok jó hangulatban telnek, barátságok kötődnek, sok mindent megtudhatunk az egyetemi életről, és aki részt vesz, nem bánja meg. Lássuk, mint mondanak ők:

– „A DOTE-s gólyatábor helyszíne Tokaj volt, még augusztus második felében. A tábor előtt pár nappal rám tört a félsz: tényleg el akarok menni egy szívatásnak és rettegettnek beállított táborba??? De ha már jelentkeztem, nincs visszaút... Tokaj 10 km, remegett a gyomrom. Elfogott egy kettős érzés: haza is mennék, de akkor nem ismerem meg a többieket és a már eddigi barátaimmal se lehetek. Bátorság! És megtört a jég: kiderült, hogy itt semmi sem erőszak, nincs szívatás, ha valamit nem akarsz csinálni. Nem aláznak, a HÖK-ös csoportvezetőink velünk együtt csinálták a feladatokat, hezitálás nélkül. Ezen kívül rengeteg tudtunk meg az egyetemi életről, a HÖK-ről, a kreditrendszerről és még sok minden másról. A programok színesek és változatosak voltak, kenuztunk, túráztunk és részt vettünk egy igazi borkóstoláson. Kár lett volna kihagyni egy ilyen alkalmat, ajánlom minden leendő egyetemistának, hogy ha lesz lehetőségük, menjenek ők is táborba.” – **Maklári Judit** (volt 12.e-s)

– „Eddig is sejtettem, hogy jó hangulatban telnek, de eszembe sem jutott, hogy ilyen szuper lehet. Igazából nagyon közösségkovácsoló volt, rengeteg embert ismertem meg, és rengeteg új élménnyel gazdagodtam. Szerintem kár lett volna kihagyni. A DEOEC-es gólyatáborokról tudok csak nyilatkozni, de eszméletlen hangulatos volt, rengeteg izgalmas programmal, szó-

rakozással, egyszerűen minden olyan volt, mint amilyennek lennie kell.” – **Csobai Dalma** (volt 12.e-s)

– „Mivel főleg azt hallottam, hogy arról a bizonyos "ivászatról" szól az egész, nem nagy elvárásaim voltak. Mondtak ezt-azt, de inkább a jövőre bíztam a dolgot. Természetesen nagyon jól éreztem magam, és nagyon nem csak az alkohorról szólt. Magától értetődik, hogy volt az is. Néha előfordult egy-egy ereszd el a hajambuli néhány táborozónál. De összességében fantasztikus volt. Olyan dolgokat próbálhattunk ki, amit eddig nem. Csapatmunka, kitartás. Ezek mind-mind részei voltak. Élmény volt.” – **Csobai Fanni** (volt 12.e-s)

– „A gólyatábort nagyon jónak találtam, sok szép emlékekkel tértem haza. Katolikus egyetemre járok, így már a jelentkezésnél megnyugtattak minket a szervezők, hogy nem olyan lesz, mint a többi gólyatábor. Nem lesz töménytelen mennyiségű alkohol, nem lesz erőltetett megszegyenítés, túlfűtött erotikus feladatok. Tényleg nem voltak, csak egy kicsit és teljesen fakultatív jelleggel. Tehát az egyetemtől és az elvárásaidtól függ, hogy mennyire az vár rád, amit híresztelnek. Készüljete a legrosszabbra, és akkor nem érhet baj!” – **Hódos Eliz** (volt 12.d-s)

– „Mikor kiküldték a levelet, rögtön tudtam, hogy ott a helyem, hisz ez az első lépés az egyetemista élet felé, hisz új környezet, új emberek. Tudtam, hogy hatalmas buli lesz, hisz már a levélben is utaltak rá, hogy mire lehet számítani, illetve felsőbb évesek is mondták, hogy ez egy olyan hely, amit butaság kihagyni, hisz előnyből indul az az ember az egyetemre aki itt részt vesz. És igaz volt, tényleg hatalmas előny volt, hisz nem úgy léptem be akár a kollégiumba, akár az első órára hogy nem ismerem senkit. Szóval örülök, hogy elmentem, maradandó élményeket szereztem. Menjenek az ország bármely felsőoktatási intézményébe a leendő továbbtanulók, mindenhol hatalmas buli a gólyatábor, és aki kihagyja, élete egyik hibáját követi el, ugyanis, már itt olyan ismerősökre, barátokra tehet szert az ember, akikre talán élete végéig számíthat. Mindenkinek csak ajánlani tudom: jó hely.” – **Csépke Attila** (volt 12.c-s)

Lévay Enikő (12.e)

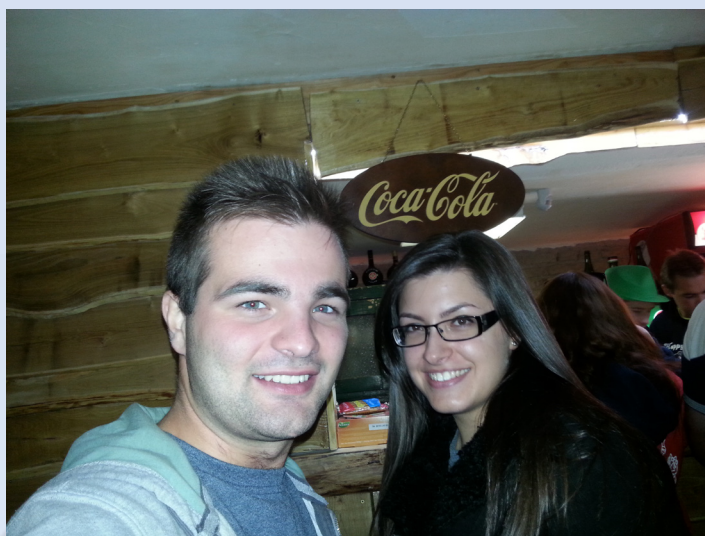

M Ű E G Y E T E M 1 7 8 2

Bemutatkozik a BME-GTK

Kedves felvételi előtt álló besisek!

Hamarosan véget érnek középiskolás éveitek, és azt veszitek észre, hogy az egyetemi előadó soraiban ültök. De azt már tudjátok, hogy melyik egyetem előadásait fogjátok hallgatni? Ha még nem, mindenféleképpen olvassátok el a következő sorokat! Cikkünk azoknak a harmadikos, negyedikes diákoknak szól, akiket érdekel a közgazdaságtan, a menedzsment és a pénzügy világa. A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem az ország egyik legnívósabb, ha nem a legjobb egyetemei közé tartozik. A BME-n tanulni nagyon nehéz, sok áldozattal jár, szóval az intézmény nem a Buli van Minden Este rövidítéséből kapta a nevét. De mindenkit megnyugtathatunk: a helyzet közel sem ilyen szörnyű, mint amilyennek látszik, ugyanis az, aki idejár annak garantáltan életének legszebb éveit fogja elhozni. Azok, akik ezt az intézményt választják, valószínűleg valamelyik mérnök-képzésen szeretnének továbbtanulni, amellyel biztos, hogy nem választotok rosszul, de ahogy írtuk, ez a cikk most nem erről szól. A következőkben a Gazdaságtudományi Kar két szakát, a kar adta lehetőségeit, mindennapjait fogjuk bemutatni. Lássuk a műszaki menedzsereket, mit is csinálnak? Nagymamák, szülők, rokonok kedvenc kérdése, amelyre most választ kaptok. Egy műszaki menedzser átfogó képzést kap műszaki és gazdasági tudományokból. Az első félévben főként gazdasági alapozó tárgyaitok lesznek, a műszaki vonallal (pl.: gépészeti, vegyipari ismeretek) a későbbi félévekben fogsz megismerkedni. A legtöbb tárgy sikeres teljesítéséhez elengedhetetlen a megfelelő matematikai tudás, amely a BME minden szakán alapkövetelmény. Tehát ha a kezdeti akadályokat könnyebben akarjátok venni, akkor már most többet foglalkoztatok ezzel a tárggyal. Nem utolsó szempont a természettudományos területen való jártasság is. Sokan átláthatatlannak tartják

a képzést, mert mindenből kaptok egy keveset. Ez persze nem igaz, és itt térnék vissza az átfogó képzésre. Ti jóval több mindenből láttok egy kis szeletet, ami alapján könnyebben eldönthetitek, hogy mivel szeretnétek foglalkozni.

A másik szak, amit bemutatunk, a gazdálkodási és menedzsment. Ezen az alapszakon főleg üzleti tárgyaitok lesznek, megismerkedhettek a vállalatok irányításával, működésével, hogyan érdemes a termelést ütemezni, irányítani, valamint hogy miként épül fel egy szervezet. Az alapozó üzleti tárgyakon kívül tanultok még mikro- és makroökonómiát, gazdaságstatisztikát, gazdaságpolitikát, és még megannyi gazdasági és üzleti alapozó tárgyat (az utóbbi tárgyak legtöbbször a kar többi hallgatója is hallgatja). Nem lesz olyan területe a gazdaságnak, ahol ne éreznétek otthon magatokat; ez a szak egyfajta gondolkodásmódrá nevel. Lehetnek bankárok, könyvelők, elemzők, marketingesek, csak

rajtatók áll, hogy mely területen helyezkedtek el. Az egyetemi élethez a közösségi életben való részvétel is hozzátartozik. Ennek az első lépése a gólyatáborban való részvétel, ami a műegyetemi gólyatáborok közül messze az egyik legjobb. Jelentkezhetek szakkollégiumokba (Liska Tibor Szk., BME MSZK), öntevékeny körökbe (Koktél kör, Kolbász kör), nemzetközi

szervezetekbe (ESTIEM, AIESEC, ESN). Minden szemeszterben megrendezik a kari napokat, ahol csapataitokkal felejthetetlen élményekben lehet résztvenni. (Hogy ezek az élmények pontosan mit is takarnak, arról kérdezzétek a cikk íróit.) Csütörtökönként vár mindenkit a kar szórakozóhelye, a Roller Club, ahol jólesik kiengedni a fáradt gózt a zh-k után. A fővárosban számtalan további lehetőség nyílik a szürke egyetemi hétköznapok színesítésére. Reméljük, felkeltettük az érdeklődésüket, mert a BME-GTK-n, (ahol „alapkövetelmény” a közösségi életben való jártasság) úgy szerezhettek piacképes diplomát, hogy megannyi szép emlékekre tehettek szert.

Rétfalvi Attila-GM, Vaszil Dóra-MM
(volt besisek)

Nyílt napok

Budapesti Corvinus Egyetem Élelmiszertudományi Kar (BCE-ÉTK)

2013. november 28. 10 óra

2014. január 23. 10 óra

Budapesti Corvinus Egyetem Gazdálkodástudományi Kar (BCE-GTK)

2013. november 6. 14 óra

2014. január 10. 9-13 óra

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem (BME)

2013. november 22. 9:00-14:00

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gépészmérnöki Kar (BME-GÉK)

2013. november 22. 8 óra

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Természettudományi Kar (BME-TTK)

2013. november 9. 9:00-16:30

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar (BME-VBK)

2013. november 22. 9.00

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Villamosmérnöki és Informatikai Kar (BME-VIK)

2013. november 22. 9-15 óra

Debreceni Egyetem (DE)

2013. november 20-21. 8-15 óra

Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Kar (DE-ÁOK)

2013. november 20. 10.00 - 10.20

Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Kar (DE-BTK)

2013. november 20-21. 8-15 óra

Debreceni Egyetem Egészségügyi Kar (DE-EK)

2013. december 5. 10-13 óra

Debreceni Egyetem Gyógyszerésztudományi Kar (DE-GYTK)

2013. november 20. 10.40 - 11.00

Debreceni Egyetem Informatikai Kar (DE-IK)

2013. november 20. 14 óra

Debreceni Egyetem Közgazdaság- és Gazdaságtudományi Kar (DE-KTK)

2013. december 10. 10 óra

Készítsd a szemed! Díjnyertes novella, kiváló besisek. /Besi Sulirka Karácsony/